

Nezbedové ze školky

Vyprávění
pro kluky a pro holky

Tereza Pňovská
ilustrovala
Olga Franzová

FRAGMENT

Nezbedové ze školky

Povídání pro kluky a pro holky

Vyšlo také v tištěné verzi

Objednat můžete na
www.fragment.cz
www.albatrosmedia.cz

FRAGMENT

Tereza Pňovská
Nezbedové ze školky
Povídání pro kluky a pro holky
Copyright © Albatros Media a. s., 2018

Všechna práva vyhrazena.
Žádná část této publikace nesmí být rozšiřována
bez písemného souhlasu majitelů práv.

ALBATROS MEDIA

Nezbedové ze školky

Vyprávění
pro kluky a pro holky

Tereza Pňovská
ilustrovala
Olga Franzová

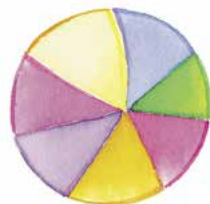
FRAGMENT

Text © Tereza Pňovská, 2018
Illustrations © Olga Franzová, 2018

ISBN e-knihy 978-80-253-4001-1 (1. zveřejnění, 2018)
ISBN tištěné verze 978-80-253-3905-3 (1. zveřejnění, 2018)

Obsah

O holčičce, která si chtěla hrát s auty	9
O chlapečkovi, co moc koukal na televizi	17
O holčičce, co chtěla být nejkrásnější	29
O chlapečkovi, který se bál pejsků	38
O holčičce, co nechtěla chodit spinkat	49
O chlapečkovi, co jedl hodně zmrzliny	57
O bratříčkovi a sestřičce, kteří si nechtěli půjčovat věci	65

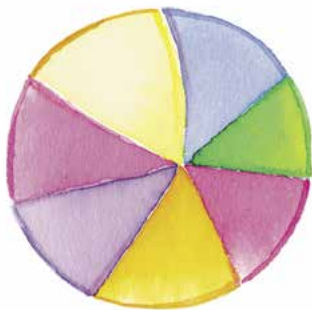

Milé děti, byla jednou jedna školka, jmenovala se Písnička, a do té školky chodila veliká spousta dětí. Některé byly velké, některé malé, některé vysoké a jiné drobné, některé baculaté a jiné copaté, některé děti byly upovídané a některé ustrašené. Všechny děti ze školky si moc rády hrály s panenkami, s kočárky, s auty i s traktory, na vojáky i na kuchařky, na loupežníky a na detektivy, na maminku s tatínkem a taky na zvířátka a na víly i na policajty a taky skákaly přes švihadla, hrály si s míčem, běhaly a jezdily na tříkolkách. Byly to vlastně takové děti, jako jste vy. Divíte se, proč si o nich budeme povídat? Čím byly tak zajímavé? No, to víte, každému se občas přihodí něco zajímavého – klukovi, holce nebo tobě. Ale teď už potichu poslouchejte, budu vám povídat, co všechno se přihodilo dětem ze školky Písnička.

Začal nový týden. Paní učitelka měla dobrou náladu a chystala pro děti veliké překvapení, všechny je chtěla někam vzít. A děti přicházely po víkendu veselé, odpočínuté, vospinkané, jen občas někdo zabřečel, že se mu stýská po mamince.

Paní učitelka měla v plánu povídat si s dětmi o tom, co je baví – a to jsou, určitě mi dáte za pravdu, hračky. Ale teď už si nebudeme povídat o paní učitelce a raději si povíme, co se přihodilo jedné holčičce právě z téhle třídy.

O holčičce, která si chtěla hrát s auty

To vám, děti, byla jedna holčička, jmenovala se Anežka. Byla vysoká asi jako sousedovic Beátka, copatá jako Jůlinka od tety Petry a neposedná jako Kučerovic Pepa.

Anežka měla doma mladšího brášku, jmenoval se Honzík a ještě neuměl ani pořádně chodit. Anežka ho měla moc ráda. Dělala na něj obličejy, schovávala se mu naoko za gauč a lechtala ho na bříšku.

Anežka si s Honzíkem moc ráda hrála, protože i když to nikomu nepověděla, moc se jí líbily jeho autíčka a traktory. Hrála si s nimi na bouračky a taky na dopravní zácpu, líbilo se jí pořádat závody a někdy taky jen tak jezdit po koberci v pokojíčku, na kterém bylo nakreslené celé město včetně všech silnic a parkovišť.

Když šel Honzík po obědě spát, maminka myla nádobí a tatínek jí pomáhal, utekla Anežka občas do pokoje, vytáhla si pro sebe pár

Honzíkových aut a hrála si s nimi. Když se potom Honzík probudil, Anežka si vždy vzala do ruky pastelky a předstírala, že si maluje.

Maminka ani tatínek nevěděli, jak ráda si Anežka hraje s auty, protože ji s nimi nikdy neviděli. Anežka si takhle hrála tajně, a tak když měla narozeniny nebo svátek, dostávala často panenku, pastelky a vodovky, plyšáka, lékárníčku pro ošetřování plyšáků a panenek, plastová zvířátka a oblečky na panenky, ale nikdy nedostala žádné auto, přestože si ho moc přála.

Jednou přišla Anežka do školky, zamířila za Jůlinkou a Beátkou a ptá se: „Co budeme dneska dělat?“ A Julča povídá: „Já bych si dneska půjčila domek pro barbíny a mohly bychom každá mít jednu panenku a hrály bychom si na kamarádky, jak jdou do kina, ale vtom přijde bouřka a ony budou muset zůstat doma.“ Nato se okamžitě přidala Bea: „Jééé, to je prima nápad, a mohly by taky udělat pizzu